ÖMER BİN FARİD (H.576-632) (M. 1180-1234)

Kahire'de doğdu ve orada Hakk'a yürüdü. Mütefekkir ve mutasavvıf olup büyük şairlerdendir. Divanı vardır.

"Her güzelin güzelliği kendisi için onun cemalinden ödünç verilmiştir, hatta o bütün güzelliklerin kaynağıdır."[1]

"Sevgiliyi anarak bir şarap içtik ki şarap yaratılmadan onunla sarhoş olduk." [2]

"Çağdaşlarımın nasibi benim artıklarımdır. Benden öncekilerin fazileti varsa, benim yanımda zaten faziletin değeri yoktur." (Divan, s. 70)

"Kendisine bakana her defasında başka türlü tecelli etti.

Ve onu her gördüğümde değişik buldum. Onu kâh Lubne isminde, kâh Busayna isimli ve kâh Azze isimli bir ayrı ayrı görürüm."

***

Bir gece İbnu'l-Fârid,rüyasında Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellemi görür. Rasûlüllah şaire nesebini sorar. O da cevaben dedesinden öğrendiği bilgilerle ona cevap verir. Nesebinin Benî Sa'd kabilesinden RasûlüllahIn süt annesinin mensup olduğu soya kadar uzandığını söyler. Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem

"Hayır Sen neseb olarak o kabileye mensup olabilirsin fakat muhabbet olarak benim soyumdansın"[3] diye iltifat eder. O, bu durumu aşağıda verilen beyitlerle ifade etmiştir:

نسب   شرع ا َوى   بيننا من نسبٍ من أبوي

"Bizim aramızda gönül bağı yolu ile gelen bir neseb anne babadan gelen bir nesebten daha yakındır."[4]

---

[1] (Abduh eş-Şimâlî, Dirâsât fî Târîh'il-Felsefeti'l-'Arabiyyeti'l-İslamiyye, Beyrut, 1979. s. 561)

[2] (Divan, Beyrut, 1879, s. 70)

[3] Divan, Mısır, 1290, s. 11-12; Şerhu Divâni İbni'l-Fârid Marseilles, s. 9-10

[4] Divan, Beyrut, 1879, s. 7